

Bijlage 2 besluitenlijst raad 30 maart 2017

Opvatting PvdA aangaande Bestemmingsplan Groesbeekseweg Mook. Vergadering gemeenteraad 30 maart 2017

Een ding is zeker: Het nu aan de orde zijnde punt leeft bij velen. De aanwezigheid van zoveel mensen hier getuigt daarvan.

In de aanvang van hetgeen nu voorligt zijn er zeker dingen mis gegaan in de communicatie. Maar de eerlijkheid gebiedt ook te zeggen dat volgens mij het proces steeds beter is gaan lopen. Zowel de bijeenkomsten alsook de vele memo's, de beantwoording van vele schriftelijke vragen, getuigen daarvan. Volgens sommigen nog niet voldoende. Niet je zin krijgen wil uiteraard niet per definitie zeggen dat er niet goed geluisterd is.

Vele vragen zijn beantwoord. Meestal naar tevredenheid. Of het nu gaat over de behoefte aan deze voorzieningen, of dat het gaat over de locatie. Ook op de zienswijzen is m.i. in het algemeen adequaat gereageerd. Het is moeilijk nog nieuwe relevante vragen te bedenken die niet al aan de orde zijn geweest.

Vooraf het punt van de massale uitstraling van het gebouw is velen een doorn in het oog. Daar kan ik begrip voor opbrengen. Er is uitgelegd waarom er een 4^e verdieping nodig is.

Wel wil ik een uitdrukkelijk beroep doen op de wethouder om al het mogelijke in het werk te stellen om door een goede architectuur, steenkeuze, metselwerk, enz., het gebouw een vriendelijke, geen massieve uitstraling te geven.

Het feit dat er veel reuring is, zorgt er bij mij voor dat ik extra goed ga luisteren. Maar niet alleen naar de mensen die zich roeren, naar de mondige burger. Neen, het maak me extra alert om breder te kijken en mijn oor te luister te leggen. Wat leeft er in ons dorp, ook bij de mensen die zich niet roeren, maar wel degelijk een mening hebben? Hieronder reken ik ook de doelgroepen voor deze woningen: onder andere ouderen en anderen die extra zorg nodig hebben, en graag in de eigen vertrouwde omgeving willen blijven wonen. Zij zijn gebaat bij het wonen dichtbij de voorzieningen om bijvoorbeeld nog zelf boodschappen te kunnen doen of een bezoek te brengen aan het gemeenschapshuis of gezondheidscentrum.

Zorgbehoevende ouderen moeten centraal in een leefgemeenschap kunnen verblijven. Zo blijven ze midden in de maatschappij en kunnen ze gemakkelijker hun dorpsgenoten ontmoeten. De voorzieningen zijn dicht bij de hand en veel plaatsen zijn en blijven herkenbaar. Ook het betrekken van vrijwilligers is makkelijker omdat de mensen waar het om gaat, zichtbaar zijn en blijven.

Op heel veel plaatsen in Limburg staan vergelijkbare voorzieningen in de kern van het dorp om o.a. bovengenoemde redenen. Het blad Nestor van de KBO maakt hier onlangs gewag van. Een rondje wandelen met een familielid of vrijwilliger door Mook geeft veel voldoening en herkenning. Bij huisvesting naar de randen van het dorp kunnen we wellicht een gebouw realiseren, maar wat heb je daaraan als er tevens sprake is van sociale armoede.

In de loop van de jaren zijn veel argumenten gewisseld, plannen aangepast, pro's en contra's gewogen. Terecht, want het gaat ergens over. Natuurlijk zijn en blijven er wensen en vraagtekens over of dit wel het beste is. Dat is inherent aan ieder besluit. Als je je daardoor laat leiden worden er geen besluiten meer genomen.

De doorlooptijd van idee naar realisatie op inbreidingslocaties bestrijkt vaak vele jaren en strekt zich over meer dan een zittingstermijn van de raad uit. Als het plan nu getorpedeerd wordt zal er de komende jaren weer niets gebeuren. Een alternatief plan is er niet.

Uit de reacties van burgers blijkt het hardnekkig misverstand dat de gemeente bouwt. De gemeente bouwt niet. Het zijn aannemers en projectontwikkelaars die dat doen. We zijn blij dat er überhaupt iemand gevonden is die hier wil investeren.

Als nu voor de derde keer een investeerder zich terugtrekt, worden anderen kopschuw om elders in Mook iets te beginnen.

Wij willen niet dat Mook het dorp wordt van de gemiste kansen en dat we straks alleen maar kunnen zeggen dat we een keurige grasmat hebben aangelegd.

Ook ouderen, dement of niet, en anderen met een beperking mogen deel uit maken van onze samenleving. Overigens krijgen ook jongeren kansen door dit plan.

Het is niet eerlijk om naar de inwoners het probleem te simplificeren. Uitleg kost tijd en energie, maar werkt wel langduriger door.

Vanaf de zijlijn roepen dat het niet deugt zonder met concrete plannen te komen hoe het dan wel moet is erg gemakkelijk. Wij hebben uitgelegd wat er precies aan de hand is.

Ambitie is een middel om iets te realiseren en niet om te stagneren. Die ambitie voor ons is om in Mook eindelijk iets op gang krijgen. En dat lukt. Steeds meer (deel)projecten van het 'Hart van Mook' komen van de grond. Lang werden alle ontwikkelingen gegijzeld door uitstel, besluiteloosheid en door te blijven "ja-maar-en".

Het is niet zo dat mijn eindoordeel wat nu voorligt bepaald wordt door het aantal bezoekers op de publieke tribune. Het wordt bepaald door over een lange periode goed te luisteren naar opvattingen die er leven, zowel bij voor- als tegenstanders.

Het wordt bepaald door wat ik gehoord heb in gesprekken met burgers in de spreekwoordelijke keukentafelgesprekken bij mij thuis. Ook door hetgeen via de sociale media tot me is gekomen.

Ook hier weer argumenten van voor- en tegenstanders.

Alle argumenten doen er toe, ook de bezwaren van burgers. Maar afhankelijk van politieke kleur, opvattingen, taxatie en ambitie laat je sommige argumenten prevaleren.

Uiteindelijk kiezen we hier voor het publieke belang, voor een toekomstbestendige ontwikkeling voor ons mooie dorp.

Niet je zin krijgen wil niet zeggen dat er niet goed geluisterd is.

We geven geen vrij spel aan het nimby-syndroom. En ook heeft degene die zich het hardste roert niet per definitie het grootste gelijk. Ook handtekeningen zijn belangrijk als signaal, maar kunnen nooit argumenten vervangen.

Het past een gekozen volksvertegenwoordiger ook te luisteren naar de wensen en verlangens van hen die niet op de eerste rij staan hun mening te geven, die niet actiebereid zijn.

Gelukkig hebben we voor dit soort ingewikkelde besluitvormingsprocessen een gemeenteraad die u heeft gekozen.

De Gelderlander van 2 april 2011 kopte: Centrum Mook na de zomer op de schop. Gesproken werd toen van zorgappartementen voor ouderen. Maar er is er geen schop de grond in gegaan.

Het vorige college droeg alles over aan het huidige.

De schop kan wat mij betreft nu wel snel de grond in.

Lee Tonnaer, fractievoorzitter PvdA